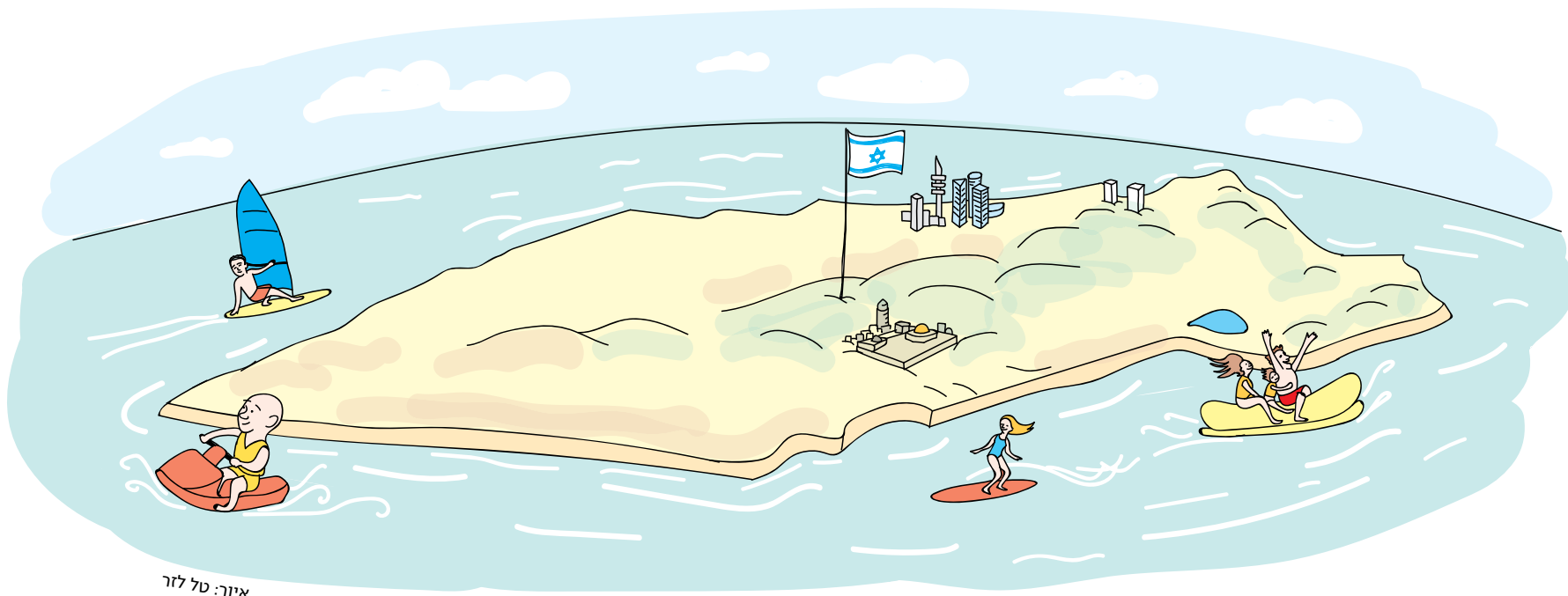

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

אי ירוק בים

אי מלאכותי מול חופי עזה? אני בעד תעלה שתהפוך את כל ישראל לאי מנותק ורגוע

מכיוון שהחברה הישראלית נמצאת בתקופה מפול-גת במיוחד, ומגוריה השונים מנהלים ביניהם מלחמות פייסבוק עקובות מאמוג', אפשר להקים אי לכל שבט. אי לשמאלנים, אי לימנים, אי חרדי (אידיש?), אי ערבי ואי לגייז (איברי לידר). ראשי משפחות הפשע יוכלו להתאים את עצמם לפי-רמט החדש ולהפוך לקפטנים של ספינות פיראטים, עם רטייה וקרב במקום ים.

יש לי גם פתרון עוד יותר דרמטי. במקום להוסיף איים לצד מדינת ישראל, למה שלא נהפוך את כל המדינה לאי? נחפור תעלה סביב גבולות ישראל ונתנתק מהאזור הלא ממש ידירתי שלנו. עם קצת מאמץ, נשיט את עצמנו מערבה, ננופף לשלום-ולא-להתראות לשכנינו, נתמקם איפשהו בין קפריסין לאיי יוון, ונרגיש אירופאים. נכון שלקראת "ההתנתקות הגדולה" נצטרך להחליט איפה בדיוק מעבירים את הקו של יהודה ושומרון ומג-סרים, אבל אחרי שנפתור את זה, נהפוך לאי אבותינו, עם חופים מכל הכיוונים, ונראה לסרדיניה, לכרתים ולקורסיקה מאיפה משתין הלוקוס.

את השאלות הטכניות שק-שורות לעניין הזהות המדינה עוד צריך לפתור, אבל תחשבו כמה כסף עומד להתפנות לנו מת-קציב הביטחון במיקום החדש, כשהאיום הכי גדול על קיומנו צפוי להגיע מארגון עז א-דין אל-קלמרי. את הכסף שייחסך

נשקיע במחקר, והתעשיות הביטחוניות יתפנו מייצור נשק כדי להבין איך מנסרים את עצמנו החוצה מהאזור. למדינה החדשה נקרא "איש-ראל": לא רחוק מדי מה-מקור, אבל תודו שיש בשם החדש תחושה של כף, ים, מסעדות דגים וגלשני גלים. בלוקיישן החדש יהיה אפשר להגיע בשחייה לכרתים, שמעון פרנס יוכל להיות ראש הממשלה, טריפונס שר הבריאות, ופוליקר ראש האופר-יציה. ונאמר יאסו. ●

yairn@israelhayom.co.il

את עזה עצמה, שהיא עיר חמה מכל הבחינות, אפשר להפוך למבנה סגור בסגנון קניון עם כיפה שקופה וסגר-רה מלמעלה, שמצד אחד תאפשר למזג את העיר, ומנגד לא תאפשר לירות ממנה טילים. אם המקומיים יתנגדו, יהיה אפשר להסביר להם שהכיפה נועדה להקנות לרצועה מראה של מסגה. על הקירות והתקרה יהיה אפשר להקרין סרטים, מה שיהפוך את עזה לקולנוע בשיטת איימקס הגדול בעולם, שיקרא "סינמה רנתיסי".

גם אם רעיון האי לא יקרום עור ודגים, אולי בזכות הריון הלא שגרתי יקרה משהו טוב באזור, כך שאני מציע לשר להפסיק עם החפירות ולהתחיל מייד בחפירות. בכל מקרה, רעיון האי עשוי לפתור לא רק את בעיית עזה, אלא גם חלק מהצרות שלנו.

למשל, אם נבנה מול רצועת החוף שלנו אי מלאכותי, נרוויח עוד הרבה שטח לארצנו הצפופה. בניגוד לפלשתי-נים, שום ברבניה לא תתלונן שגולנו את שונית אבותיה. אי כזה יוכל לפתור לנו שלל בעיות תחבורה, צפיפות ודירה.

בדומה לכביש 6, נוכל להקים שם את כביש 7, ובמקביל לכ-ביש החוף ייסלל כביש "מול החוף". יוקמו שם שלל שכונות חדשות, שכולן עם נוף לים (מול בת ים – שכונת נכדת ים; מול קריית ים – חרצפי קריית ים. מול נתניה – נווה מארסיי). כך ייווצרו עוד המון מקומות חניה. בין האי לשפלה ישוטו שאט-לים של סירות מנוע כתחבורה

ציבורית, וכך גם ניפטר מבעיית הקורקינטים החשמליים. באי החדש יאסר כמוכך להשתמש בקורקינטים חשמליים, בנימוק שמסוכן לערבב בין חשמל למים.

לאט-לאט נבנה עוד ועוד איים, עד שכלי שמישהו ישים לב, נגיע לקפריסין. גם ככה אנחנו מרגישים שם בבית עם הנסיעות לצורך חתונה, שלא לדבר על מה שאנחנו עושים באיה נאפה. האוכלוסייה תתפור על פני ישראל והאיים, ואויבינו מצפון ומדרום יתקשו להפציץ אותנו – איכשהו אני לא רואה הודעה "צבע אדום בעוטף פאפוס והקזינו".

בשבועות האחרונים, כנראה בעקבות המתי-

חות הגוברת עם שכנינו מעזה, אני שומע שוב ושוב את שר החוץ ישראל כץ מנסה לקדם רעיון של הקמת אי מלאכותי מול חופי עזה. על האי יהיו נמל, שדה תעופה ומתקנים לאספקת אנרגיה, כוח בינלאומי יפקח על הס-חורות הנכנסות ויוודא שהתיירים שמגיעים לעזה הם לא גרואדים שרק עושים שם קונקשן לאשקלון. כך תוכל עזה להתחבר לעולם, לצאת מהבידוד ולפרוח.

אני אישית בעד כל רעיון שיוציא אותנו מהמבוי הס-תום ויאותת לפלשתינים שאנחנו רוצים בשקט, וישכנע אותם להעדיף צ'רטררים על טילים ולכתת חרבותיהם לטובלרונים.

הרעיון של כץ נשמע דמיוני ומזכיר יוזמות דמיוניות כמו תעלת הימים, ייבוש החולה ואיחוד של להקת בנזון, אבל אין לי שום בעיה עם רעיונות הזויים. כאדם שברגע של חולשה ענד ברו על המצה, יש לי הרבה רספקט למי שחושב עקום ויצירתי, ורספקט כפול למי שהרעיון שיוצא ממוחו הקורח גם משלב זרימה של מים.

האדמה שהוצאה מהמנהרות שנחפרו בעזה תשמש לבניית האי החדש, והעזותים, שהתמחו בשנים האחרונות בחפירות תתקרקעיות, יוכלו לסייע לסיים סוף-סוף את בניית הר-כבת התחתית בתל אביב.

האי של עזה יכול לשנות את האופי והתרבות של המ-קום ולהפוך לאטרקציה תיירותית, בעיקר אם הוא ישווק נכון, עם שם כמו "פלמה דה רנתיסי", "קוסטה דל סינ-וואר" או "קסאמוי".

גם אנחנו יכולים לתרום מניסיוננו בתחום הנופש. החוף של מוש עובד מצוין באילת, ובאי החדש יהיה אפשר לפ-תוח את הגרסה העזתית, "החוף של מוסא". בכלל, הגיע הזמן לבצע לעזה מתיחת פנים כוללת, וכמו שנצטר עי-לית נקראת היום "נוף הגליל", אפשר למתג את עזה בתור "נוף החליל".

פרזנטורית של פנינת הנופש החדשה תוכל לשמש הדוג-מנית ממוצא פלשתיני ג'יג'י חדיד, שמיליוני העוקבים שלה יבואו לשם לבקר ולעשות דאק פייס, כשהם משוכנעים ש"רצועת עזה" היא הרצועה של הביקיני. העזותים יוכלו לנצל את זרם התיירים כדי לשמר את המורשת המקומית עם רשת "חמאס רוק קפה".